

ارزیابی اثرات توسعه‌ی منطقه‌ای طرح‌های صنعتی، مورد مطالعاتی: طرح‌های خط لوله‌ی اتیلن مرکزی

فرهاد رهبر

دانشیار دانشکده‌ی اقتصاد دانشگاه تهران frahbar@ut.ac.ir

حسین میرشجاعیان حسینی

دانشجوی دکترای علوم اقتصادی دانشگاه تهران mirshojaeian@ut.ac.ir

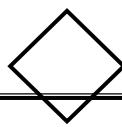
تاریخ دریافت: ۸۸/۴/۶ تاریخ پذیرش: ۸۸/۵/۳۱

چکیده

امروزه ارزیابی اقتصادی طرح‌ها به عنوان جزیی جدا نشدنی از مراحل تدوین و اجرای طرح‌های اقتصادی و صنعتی شناخته می‌شود. ارزیابی جامع اقتصادی طرح‌ها از پنج گام شناخت منطق و چارچوب پروژه، تحلیل بازاری، مالی، توسعه‌ای و زیست محیطی طرح‌ها تشکیل شده است. اقتصاددانان تلاش می‌کنند تا در قالب ارزیابی آثار توسعه‌ای طرح‌ها، منافع و مضرات حاصل از یک رخداد اقتصادی را بر مناطق مورد نظر، مورد ارزیابی و تحلیل قرار دهند. بخش بزرگی از طرح‌های صنعتی در کشورمان توسط دولت انجام می‌گیرد، که معمولاً با افزایش درآمدهای نفتی، سرعت تصویب و اجرای آن‌ها نیز افزایش می‌یابد. از آن‌جا که در طراحی و تصویب بسیاری از این طرح‌ها، قدرت چانه زنی حرف آخر را می‌زنند، عملاً طراحی و تصویب طرح‌ها بدون ارزیابی جامع اقتصادی آن‌ها، (از جمله ارزیابی توسعه‌ای طرح‌ها) انجام می‌پذیرد. در این مقاله، با معرفی روش شناسی و مدل‌های اقتصادی ارزیابی آثار توسعه‌ای طرح‌های صنعتی، آثار توسعه‌ای یکی از طرح‌های گستره‌هی صنعتی یعنی طرح خط لوله‌ی اتیلن مرکز را به عنوان یک مورد مطالعاتی مورد بررسی قرار داده‌ایم. این ارزیابی نشان می‌دهد که طرح مذکور به هیچ وجه نمی‌تواند آثار توسعه‌ای دلخواه مدیران و برنامه‌ریزان کشور را برآورده کند. نمونه‌ی مطالعاتی طرح خط لوله‌ی اتیلن مرکز، به خوبی می‌تواند الگوی توسعه‌ی صنعتی و جایگاه ارزیابی اقتصادی طرح‌های صنعتی در آن را به ما نشان دهد.

طبقه‌بندی JEL: R58, O22, C67, C59, C31

کلیدواژه: ارزیابی اقتصادی طرح‌ها، توسعه‌ی منطقه‌ای، مدل ترکیبی اقتصادسنجی و داده سtanد، طرح خط لوله‌ی اتیلن مرکز

۱- مقدمه

امروزه ارزیابی اقتصادی پژوهشها به عنوان جزیی جدا نشدنی از مراحل تدوین و اجرای پژوهش‌های اقتصادی و صنعتی شناخته می‌شود. فرآیند جامع ارزیابی اقتصادی پژوهش‌ها از ۱۳ گام تشکیل یافته است، که عبارتند از: ۱- منطق پژوه، ۲- فضای بخشی و اقتصاد کلان، ۳- جایگزین‌های پژوه، ۴- تحلیل تقاضا، ۵- شناسایی هزینه‌ها و منافع، ۶- استفاده از قیمت‌های سایه‌ای، ۷- تحلیل حساسیت، ۸- تحلیل ریسک، ۹- ثبات مالی، ۱۰- پایداری زیست محیطی، ۱۱- تحلیل توزیع، ۱۲- ارزیابی و کنترل منافع ۱۳- ارزیابی کلی.

در نگاهی کلی‌تر، گام‌های ۱۳ گانه فوق را می‌توان در چند مرحله خلاصه کرد که عبارتند از: الف - منطق و چارچوب پژوه، ب- تحلیل بازاری پژوه، ج- تحلیل مالی پژوه، د- تحلیل توسعه‌ای پژوه ۵- تحلیل زیست محیطی پژوه. (بانک توسعه‌ی آسیا، ۱۹۹۷)

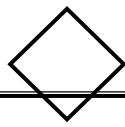
اقتصاددانان تلاش می‌کنند در قالب ارزیابی آثار توسعه‌ای طرح‌ها، منافع و مضرات حاصل از یک رخداد اقتصادی بر مناطق مورد نظر را مورد ارزیابی و تحلیل قرار دهند. برای مثال، می‌توان به ارزیابی اقتصادی تغییر در سطح تولید الواره‌ای چوب در یک منطقه‌ی کشاورزی، تأسیس و یا ورشکستگی یک کارخانه‌ی صنعتی در یک منطقه‌ی اقتصادی و پژوه‌هایی از این قبیل اشاره کرد. به منظور سنجش دقیق‌تر اثرات ذکر شده، محققان به استفاده از ابزارهای ارزیابی اقتصاد منطقه‌ای، مانند مدل‌های داده - ستانده‌ی منطقه‌ای رو آورده‌اند، تا پیوندهای موجود بین بخش‌های اقتصادی در منطقه‌ی اجرای پژوه را مورد بررسی قرار دهند. برای رسیدن به این هدف، اثرات عواملی مؤثر بر یک بخش اقتصادی توسط ابزارهای اقتصاد منطقه‌ای تعقیب شده و تغییرات حاصل از آن‌ها در سایر بخش‌ها، مانند تغییر در ارزش افزوده و درآمدهای کسب شده توسط عوامل اصلی تولید، مورد ارزیابی قرار می‌گیرد. این رویکرد، امکان تخمین اثرات مستقیم حاصل از تغییر اولیه در بخش مورد نظر و اثرات ثانویه‌ی آن در دیگر بخش‌ها را فراهم می‌آورد. (رامپتون و همکاران^۱، ۲۰۰۱)

ارزیابی توسعه‌ای پژوه‌ها و برنامه‌های اقتصادی، بررسی اثراتی است که از اجرای یک پژوه یا برنامه‌ی اقتصادی در یک منطقه حاصل می‌شود. این اثرات را می‌توان در عوامل

زیر خلاصه کرد: ۱- تولید پروژه (یا حجم فروش پروژه‌ی مورد نظر)، ۲- ارزش افزوده (یا تولید ناخالص منطقه)، ۳- ثروت (از جمله ارزش دارایی‌های ثابت)، ۴- تغییر در درآمد افراد (دستمزدها) ۵- تغییر در سطح اشتغال.

هر کدام از شاخص‌های ذکر شده می‌توانند معیاری برای سنجش بهبود سطح زندگی ساکنان منطقه‌ی مورد بررسی باشند. در نهایت ارزیابی و تحلیل توسعه‌ای پروژه به این سؤال پاسخ می‌دهد که آیا سرمایه‌گذاری انجام شده به بالا رفتن سطح عمومی رفاه جامعه کمک خواهد کرد یا خیر؟ ارزیابی توسعه‌ای به همراه ارزیابی نهادی، مالی، بازاری، زیست محیطی و تحلیل‌های اجتماعی، ارزش‌گذاری و ارزیابی یک سرمایه‌گذاری را شکل می‌دهند. (ویزبورد و برتون^۱، ۱۹۹۷)

آن‌چه در کشورما به عنوان ارزیابی اقتصادی طرح‌های صنعتی مطرح است، معمولاً به ارزیابی مالی و یا بازاری پروژه‌ها محدود می‌شود. در سال‌های اخیر، ارزیابی زیستمحیطی پروژه‌های صنعتی نیز به مرور مورد توجه قرار گرفته است؛ اما به جای آن که پیش از انجام طرح انجام پذیرد، پس از مشخص شدن آثار مخرب زیست محیطی طرح‌ها و آن هم از سر اجراء اجرا می‌شود. ارزیابی توسعه‌ای پروژه‌ها هم تا به حال به صورت بخشی و بیشتر توسط محققان حوزه‌ی جغرافیا انجام پذیرفته که عمدتاً اثرات مستقیم طرح را مورد بررسی قرار داده‌اند. در میان مطالعات توسعه‌ای منتشر شده، لنگرودی و نجفی (۱۳۸۵)، به بررسی و ارزیابی اثرات شهرک‌ها و نواحی صنعتی بر توسعه‌ی اقتصادی و اجتماعی شهرستان بابل پرداخته‌اند. رکن الدین افتخاری و بدري (۱۳۸۲)، در مقاله‌ی خود، پیامدهای اقتصادی ادغام روستاهای پس از حادثه‌ی زلزله‌ی شمال کشور را مورد ارزیابی قرار داده‌اند. لنگرودی (۱۳۸۰)، اثرات اقتصادی و اجتماعی شهرک‌های صنعتی روستایی بهویژه شهرک مشهد را مورد بحث و بررسی قرار داده است. گلنگ و همکاران (۱۳۸۶)، ارزیابی اقتصادی آشکن‌های احداث شده بر روی رودخانه‌ی لار را بررسی کرده‌اند. کردوانی و پوررمضان (۱۳۸۲)، اثرات اقتصادی و اجتماعی کشت فندق در منطقه‌ی اشکورات شهرستان رودسر را تجزیه و تحلیل کرده‌اند. در نهایت عظیمی و امیری (۱۳۸۷)، به بررسی اثرات اجرایی طرح ساماندهی خروج دام از جنگل، بر جنگل نشینان بخش مرکزی شهرستان رضوان شهر پرداخته‌اند. آن‌چنان که از مقالات فوق نیز بر می‌آید، طرح‌های مطالعات توسعه‌ای نیز در غالب پس

/ / /

از اجرای طرح‌ها انجام پذیرفته است. در این میان، جای طرح‌های جامع مطالعات توسعه‌ای توسط اقتصاددانان، بسیار خالی است.

در این مقاله تلاش داریم تا با معرفی روش شناسی و مدل‌های اقتصادی ارزیابی آثار توسعه‌ای طرح‌های صنعتی، آثار توسعه‌ای یکی از طرح‌های گستردگی صنعتی، یعنی طرح خط لوله‌ی اتیلن مرکز را به عنوان یک مورد مطالعاتی مورد بررسی قرار دهیم. نویسنده‌گان این مقاله امیدوارند با انجام مطالعاتی از این دست، گامی در جهت نهادینه شدن مطالعات توسعه‌ای پیش از تصویب و اجرایی شدن طرح‌های اقتصادی و صنعتی در کشور برداشته شود، تا شاید، از هدر رفتن سرمایه‌های ملی جلوگیری به عمل آید. در بخش ۲، روش‌های مدل سازی اقتصادی منطقه‌ای، بخش ۳، آشنایی با رهیافت ترکیبی مدل داده-ستانده‌ی منطقه‌ای و مدل اقتصادسنجی، بخش ۴، اثرات توسعه‌ی منطقه‌ای طرح‌های خط لوله‌ی اتیلن مرکز و بخش ۵، نتیجه گیری مقاله خواهد بود.

۲- روش‌های مدل سازی اقتصادی منطقه‌ای

اقتصاد منطقه‌ای، ادبیات وسیعی از الگوهای نظری را در خود جای می‌دهد که تلاش دارند تا ارتباط میان فعالیت‌های اقتصادی و پارامتر فضا و مکان را به خوبی تفسیر کنند. محققان فعال در حوزه‌ی اقتصاد منطقه‌ای نیز به فراخور فعالیت‌های تحقیقاتی خود، تمایل دارند ابزارهایی را در دست داشته باشند که به سوالات سیاستی آنان پاسخ دهند. بنابراین به ابزارهای مدل سازی اقتصادهای منطقه‌ای روی می‌آورند.

مدل‌های اقتصاد منطقه‌ای از نظر کارکردی به سه دسته تقسیم می‌شوند: برخی می‌کوشند آینده را پیش‌بینی و برخی تلاش می‌کنند اثرات اقتصادی توسعه‌ای سیاست‌های رقیب و جایگزین را بررسی کنند، در نهایت برخی هر دو وظیفه را بر عهده می‌گیرند. مدل‌های اقتصاد منطقه‌ای را از بعد زمانی نیز می‌توان طبقه‌بندی کرد. برخی از مدل‌ها پیش‌بینی و یا تحلیل اثرات اقتصادی را تنها برای دوره‌ی زمانی کوتاه‌مدت انجام می‌دهند. در مقابل مدل‌های وجود دارند که قادرند این دو وظیفه را برای دوره‌ی زمانی میان‌مدت و بلندمدت به انجام رسانند. (Ricardson¹، ۱۹۷۸) در نگاهی جامع،

مدل‌های اقتصادی منطقه‌ای را می‌توان در قالب سه رهیافت زیر طبقه‌بندی کرد (ایزارد^۱؛ اندرسون و دیگران^۲، ۱۹۸۴):

۱- رهیافت مبتنی بر تئوری‌های اقتصادی^۳

- مدل داده - ستانده‌ی منطقه‌ای

- مدل داده ستانده‌ی بین منطقه‌ای

^۴ - مدل صادرات محور

- مدل‌های کلان اقتصادسنجی

۲- رهیافت مبتنی بر تئوری‌های اقتصاد فضایی^۵

- مدل کاربری زمین^۶

- مدل مکان‌یابی بهینه‌ی کارخانه^۷

^۸ - مدل تحلیل مکانی بازار

- مدل مهاجرت جمعیت^۹

^{۱۰} - مدل تعادل عمومی منطقه‌ای

۳- رهیافت تعمیم‌یافته^{۱۱}

- مدل ترکیبی داده ستانده و اقتصادسنجی

مدل‌های مبتنی بر تئوری‌های اقتصادی را می‌توان با ویژگی تحلیل کوتاه مدت آن‌ها شناخت. در این میان، جداول داده - ستانده‌ی منطقه‌ای به ما نشان می‌دهند که ارتباط بین بخشی در منطقه چگونه است و منطقه با بقیه‌ی اقتصاد ملی به چه صورت ارتباط برقرار می‌کند. در نگاهی دقیق‌تر، جداول داده - ستانده‌ی بین منطقه‌ای ارتباطات میان چند منطقه اقتصادی را مورد بررسی قرار می‌دهند. جداول داده - ستانده‌ی منطقه‌ای و

1 - Isard.

2 - Andersson et al.

3- Economic base theory approach.

4- Export base model.

5- Spatial economic theory approach.

6- Land-use model.

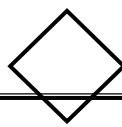
7- Optimal location of a plant.

8- Market area analysis.

9- Population migration model.

10- Regional general equilibrium.

11- Augmented modeling approach.

/ / /

بین منطقه‌ای را می‌توان بر اساس روش‌های پیمایشی و روش‌های تکنیکی، ساخت. ویژگی روش پیمایشی، دقت، هزینه و زمان بالای اجرای آن است. در مقابل، روش‌های تکنیکی دارای دقت کمتر و هزینه و زمان مورد نیاز پایین‌ترند. آن‌چنان که گفته شد، مدل‌های داده - ستانده‌ی منطقه‌ای تنها برای تحلیل‌های کوتاه مدت مناسب‌اند؛ زیرا فرض اساسی آن‌ها، ثبات ضرایب فنی و تجاری است. (Miller و Blair¹, ۱۹۸۵)

در مقابل مدل‌های مبتنی بر تئوری‌های اقتصادی، مدل‌های مبتنی بر اقتصاد مکانی و فضایی قرار می‌گیرند، که مهم‌ترین این مدل‌ها را می‌توان مدل تعادل عمومی محاسباتی منطقه‌ای دانست. امروزه مدل‌های تعادل عمومی محاسباتی منطقه‌ای به ابزار مهمی برای تحلیل‌های بلندمدت و میان مدت اقتصادی تبدل شده‌اند. (ایزارد، ۱۹۹۸) دسته سومی از مدل‌ها نیز ظهرور یافته‌اند که به مدل‌های تعمیم یافته شهرت دارند، مهم‌ترین مدل‌های تعمیم یافته، مدل‌های ترکیبی اقتصادسنجی و داده - ستانده هستند. در طراحی این مدل‌ها سعی شده است تا عیوب ایستایی مدل‌های داده - ستانده، اعم از ثبات ضرایب فنی و تجاری، با استفاده از روابط اقتصادسنجی و به کارگیری پویایی آن برطرف شود. در این تحقیق از این رهیافت ترکیبی استفاده شده است.

۳- آشنایی با رهیافت ترکیبی مدل داده-ستانده‌ی منطقه‌ای و مدل اقتصادسنجی

در سال‌های اخیر، توجه به ترکیب مدل‌های اقتصادسنجی (EC) و داده - ستانده (IO) افزایش یافته است. (برای مثال آنسلین و ری²، ۱۹۹۷؛ تریز^۳، ۱۹۹۳؛ وست^۴، ۱۹۹۴). انگیزه‌های ترکیب دو مدل یاد شده گوناگونند، که این تفاوت انگیزه، ریشه در دو مبحث نظری و کاربردی دارد. مدل‌های ترکیبی، این قابلیت بالقوه را در یک چهارچوب تعادل عمومی غیرتجمیعی (تجزیه شده به اجزاء بخشی) به وجود می‌آورند که مبادلات بازار (فعالیت‌های بازار) را در سطوح بخشی مشخص و محدودیت ثابت بودن ضرایب فنی را برطرف کنند.

1 - Miller & Blair.

2 - Anselin & Rey.

3 - Treyz.

4 - West.

از دیدگاه کاربردی، مدل‌های ترکیبی کلان IO و EC دارای مؤلفه‌های قابل توجهی هستند. نخست، این مدل‌ها مکانیزمی را برای تحلیل اثرات^۱ در مدل‌های EC به صورت بخشی فراهم می‌آورند. (اسیتونس و دیگران^۲، ۱۹۸۹). دوم این که ترکیب مدل‌های کلان‌سنجی با مدل IO، می‌تواند تقاضای نهایی را بهتر و متناسب‌تر بیان کند. (ال اسپارنس^۳، ۱۹۸۱) سومین فایده‌ی بالقوه‌ی رویکرد ترکیبی نیز این است که‌این رویکرد می‌تواند تصريح مدل‌های EC را به‌وسیله‌ی اضافه کردن محدودیت‌ها و قیدهایی که بر اساس روابط IO تعیین شده‌اند، بهبود بخشیده و بدین وسیله کارایی را در تخمین پارامترهای مدل EC افزایش دهد.

با این وجود، آن گونه که بیمونت^۴ (۱۹۹۰) بیان می‌کند، در کاربردهای منطقه‌ای، هر دو مدل IO و EC، به طور سنتی مبتنی بر تقاضا هستند. بنابراین، ترکیب آن‌ها نیز مختص به طرف تقاضا خواهد شد و طرف عرضه را در بر نخواهد گرفت. بیمونت، پیشنهاد می‌کند که‌این مدل‌ها باید به عنوان مدل‌های شکست خورده مطرح و به جای آن‌ها از مدل‌های تعادل عمومی محاسباتی^۵ استفاده شود. در اینجا باید گفت، ادعای ذکر شده دور از واقعیت است، زیرا هدف به‌دست آوردن کامل تعاملات عرضه و تقاضا در سطوح منطقه‌ای، بسیار بلند پروازانه است؛ زیرا در این سطوح اطلاعات قیمتی بسیار کمیاب وجود دارد. علاوه بر این، کاربرد مدل‌های تعادل عمومی محاسباتی در سطح منطقه‌ای، با مسائلی چون کالیبراسیون مدل^۶، شرح و توصیف مناسب مقیاس‌ها و مرزهای فضایی بازارهای منطقه‌ای و تلفیق پویایی‌هایی زمانی، روبرو خواهد شد. علاوه بر این‌ها، در بعضی از اوقات، مرز جداسازی بین مدل‌های تعادل عمومی محاسباتی و مدل‌های ترکیبی مبهم است (تریز و دیگران^۷، ۱۹۹۲؛ وست، ۱۹۹۵).

در سال‌های اخیر، تعداد رو به رشدی از مدل‌های ترکیبی در مقیاس منطقه‌ای اجرا شده است. به تازگی ری (۱۹۹۸)، یک رده بندی از مدل‌های اقتصادی مبتنی بر

1- Impact Analysis.

2 - Stevens et al.

3 - L'Esperance.

4 - Beaumont.

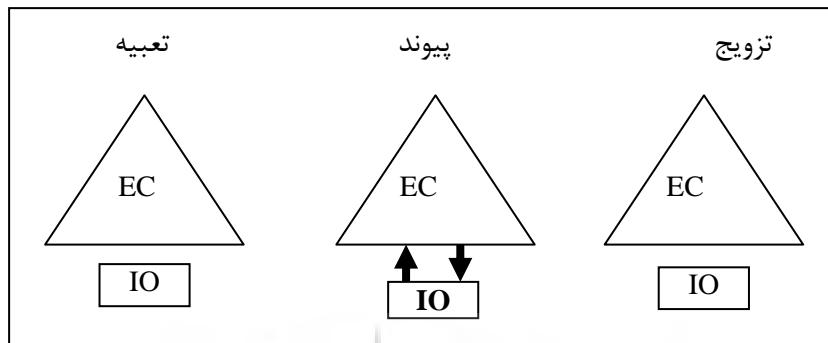
5- Computable General Equilibrium (CGE).

6- Model Calibration.

7 - Treyz et al.

استراتژی ترکیبی اتخاذ شده، ارایه نموده است. نمودار ۱، استراتژی‌های ترکیبی مذکور را در سه طبقه نشان می‌دهد: پیوند^۱، تعییه^۲ و تزویج^۳.

نمودار ۱- استراتژی‌های ترکیب مدل‌های IO و EC

استراتژی‌های تعییه، بیشتر برای مدل‌های ترکیبی در زمینه‌ی مدل‌سازی اشتغال منطقه‌ای مورد استفاده قرار گرفته‌اند (مقدم و بالارد^۴، ۱۹۸۸) در حالی که در استراتژی‌های تعییه جزء مربوط به IO کاملاً داخل مدل EC قرار گرفته است، در استراتژی پیوند، اجزای IO دارای درجه‌ی استقلال بالاتری هستند. در کاربردهای اولیه‌ی این استراتژی، از مدل EC در مقیاس کلان برای تخمین اجزای تقاضای نهایی استفاده شده است. اما مدل‌های ترکیبی که بر اساس استراتژی‌های تزویجی پایه‌ریزی شده‌اند، درجه‌ی بالاتری از تماس و وسعت تعاملات بین اجزای IO و EC را دارا هستند. آن چه در مدل‌های تزویجی به طور مشخص وجود دارد، وجود چندین جزء از تقاضای نهایی در جزء EC است. برای مثال، توابع مصرف و سرمایه‌گذاری به عنوان اجزای تقاضای کل، برای تخمین تقاضا مورد استفاده قرار می‌گیرند، سپس بر اساس شناسه‌های IO به سطوح بخشی تجزیه می‌شوند. علاوه بر این مدل‌ها، پیوند بین تقاضای نیروی کار و تولید را با روش‌های اقتصادسنجی تخمین می‌زنند، تا بدین ترتیب فرضیه‌ی خطی بودن این پیوند که در مدل IO وجود دارد، رعایت شود. مشکل پیش روی این

1- Linking.

2- Embedding.

3- Coupling.

4 - Moghadam & Ballard.

تخمین‌ها، عدم دسترسی به داده‌های سری زمانی اجزای تقاضای نهایی است، که معمولاً در سطوح بخشی وجود ندارد. (دوهارست^۱ و سنت، ۱۹۹۰، ۱۹۹۱؛ و سنت، ۱۹۹۴، ۱۹۹۵) یکی دیگر از خصوصیات مدل‌های ترکیبی EC+IO، که آن‌ها را از مدل‌های داده – ستانده و تعادل عمومی محاسباتی منطقه‌ای متمایز می‌کند، اتکای مدل‌های ترکیبی بر تخمین‌های اقتصادسنجی است که برای تعیین پارامترهای اصلی مدل منطقه‌ای انجام شده‌اند. از سه جنبه می‌توان نحوه تنظیم یک مدل ترکیبی را مورد بررسی قرار داد: چه نوع اطلاعات و داده‌هایی مورد استفاده قرار گرفته است؟ چه نوع روش تخمین در مدل به کار گرفته شده است؟ (شیلدز و دلر^۲، ۱۹۹۸)، و نتایج و استنتاجات آماری مدل چگونه تفسیر شده است؟ (ری، ۱۹۹۷، ۱۹۹۸)

۴- اثرات توسعه‌ی منطقه‌ای طرح‌های خط لوله‌ی اتیلن مرکز

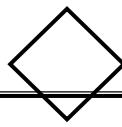
۱- آشنایی با طرح خط لوله‌ی اتیلن مرکز

بر اساس مصوبه‌ی سال ۱۳۸۶ هیات وزیران در مرکز استان فارس، صدور مجوز احداث شش واحد پتروشیمی با تعهد تأمین خوراک از خط اتیلن مرکز در شهرهای فسا، فیروزآباد، جهرم، داراب، فراشبند و کازرون، با مشارکت بخش غیردولتی، مورد تأیید قرار گرفت. همچون بسیاری از طرح‌های صنعتی مصوب، اجرای طرح‌های فوق به صورت طرح‌های تکلیفی بر عهده‌ی شرکت ملی پتروشیمی قرار گرفت. جالب آن است بدانیم بر اساس گفت‌وگوی نویسنده‌گان با مسئولان مربوط، برای تصویب ابتدایی طرح‌های فوق، هیچ مطالعه امکان‌سنجی انجام نگرفته بود. هدف از طرح‌های فوق، توسعه‌ی اقتصادی استان فارس بوده و ادعا شده است با احداث مجتمع‌های فوق، رونق، درآمد و اشتغال در این استان افزایش خواهد یافت.

بر اساس طرح موجود، تمامی محصولات نهایی طرح به صورت LDPE، HDPE و LLDPE و VAM، جهت صادرات به خارج از کشور تولید خواهند شد. به عبارت دیگر، توسعه‌ی صنایع پتروشیمی بالادستی در استان فارس در قالب این طرح، به منظور توسعه‌ی صنایع پایین دستی استان انجام نمی‌گیرد، بلکه به گفته‌ی مسئولان محترم شرکت ملی پتروشیمی، تنها برای استفاده از اتان استخراجی از منطقه‌ی عسلویه، انجام

1 - Dewhurst.

2 - Shields & Deller.

می‌گیرد، هر چند ادعای مجریان این طرح آن است که گسترش صنایع بالادستی پتروشیمی در استان، به تحریک صنایع پایین دستی به گسترش و توسعه در استان فارس و می‌انجامد.

برآورد اولیه از سرمایه‌گذاری مورد نیاز این طرح در سال ۱۳۸۶، با احتساب نرخ تسعیر ۹۱۵۰ ریال، ۲۰۷۶ میلیون دلار است. به‌طور حتم با طولانی شدن مدت زمان اجرای طرح، تورم جهانی و افزایش نرخ تسعیر دلار، هزینه‌ی سرمایه‌گذاری این طرح به بیش از مقدار فوق افزایش یافته است. در ادامه به این سوال پاسخ می‌دهیم که آیا طرح‌های صنعتی فوق که بالغ بر ۲ میلیارد دلار (نزدیک به ۲۱ هزار میلیارد ریال) هزینه به کشورمان تحمیل می‌کنند، می‌توانند بنابر ادعای مسئولان دولتی، مدیران ارشد شرکت ملی صنایع پتروشیمی و نمایندگان مجلس شورای اسلامی، موجب افزایش توسعه‌ی اقتصادی در استان فارس شوند؟

۳-۴- تدوین الگوی ترکیبی داده - استاندهی استان فارس و مدل اقتصادسننجی

همان‌طور که گفته شد، رهیافت مورد استفاده در این تحقیق، رهیافت ترکیبی داده - استاندهی منطقه‌ای و اقتصادسننجی است. برای این منظور لازم است تا در ابتدا جدول داده - استاندهی استان فارس ساخته شود. الگویی که برای ساختن جدول داده - استاندهی این استان مورد استفاده قرار گرفته است، یکی از بهترین و کارآمدترین روش‌های برآورد جدول داده - استاندهی منطقه‌ای، یعنی روش راس تعديل شده است، که در زیر رویکرد از بالا به پایین و از پایین به بالا جای می‌گیرد. (سوری، ۱۳۸۴)

در این روش، ابتدا جدول داده - استاندهی ملی سال ۱۳۸۰ بر اساس میزان و طبقه‌بندی اطلاعات اقتصادی استان فارس^(۱)، تبدیل و در ۲۸ بخش تجمیع شد. (مرکز آمار ایران، ۱۳۸۴) برای تکمیل جدول، لازم بود تا بخش‌های ساخت محصولات پتروشیمی، به صنایع پتروشیمی بالادستی و پایین دستی طبقه‌بندی شود، که این امر با استفاده از گزارش‌های عملکرد شرکت ملی پتروشیمی انجام پذیرفت. (شرکت ملی صنایع پتروشیمی، ۱۳۸۰، ۱۳۸۴) برای استفاده از روش راس تعديل شده، به سه دسته اطلاعات مصرف واسطه‌ای، عرضه‌ای واسطه‌ای و تولید کل بخش‌های ۲۸ گانه‌ی استان فارس نیاز بود، که از سال نامه‌ی آماری سال ۱۳۸۴ استان فارس استخراج گشت.

(سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان فارس، ۱۳۸۵) در نهایت، فرآیند تبدیل به روش راس تعديل شده به انجام رسید. جدول ۲۸ در ۲۸ بخشی سال ۱۳۸۴ استان فارس در ضمیمه‌ی ۱، موجود است.

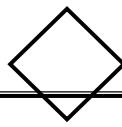
در جدول ۲۸ بخشی استان فارس، براساس نظر بانویی و بزاران (۱۳۸۵)، صادرات، در بخش تقاضای نهایی و واردات در بخش داده‌های پایه قرار داده شده‌اند، در حالی که در جداول داده – ستانده‌ی منطقه‌ای، منظور از صادرات و واردات، ارزش تمام کالاهایی است که به خارج از استان فرستاده و یا از استان‌های دیگر به استان مورد نظر وارد می‌شود، اما به دلیل نبود اطلاعات در این زمینه، به ناچار حجم اعلامی صادرات گمرک استان فارس، به عنوان صادرات استان و سهم جمعیتی واردات (شش درصد از واردات ملی مناسب با سهم شش درصدی جمعیت استان فارس از جمعیت کل کشور)، به عنوان آمار واردات این استان مورد استفاده قرار گرفته است.

برای به روز کردن این جدول، از رهیافت ترکیبی پیوند استفاده شده است. به منظور هر چه دقیق تر شدن محاسبات، فرض شده است که سرمایه‌گذاری طرح‌های خط لوله‌ی اتیلن مرکز، در سال ۱۳۸۸ اتفاق افتد، از این رو، ابتدا با برآورد و تخمین تولید ناخالص، واردات و تقاضای نهایی استان فارس برای سال ۱۳۸۸ با استفاده از الگوهای اقتصادستنجدی، جدول داده – ستانده‌ی پایه‌ی سال ۱۳۸۴، با استفاده از روش راس، برای سال ۱۳۸۸ به روز شده است. برای این منظور، ابتدا تولید ناخالص ملی و واردات ملی را بر اساس آمار دریافتی سال‌های ۱۳۸۶-۱۳۵۵ و با استفاده از روش AR تخمین می‌زنیم. در روش AR، متغیر وابسته بر روی اجزای تأخیری خود تخمین می‌خورد. معادلات زیر بهترین تخمین‌های به دست آمده را نشان می‌دهند:

$$GNP_t = 0.661666 GNP_{t-1} + 0.717693 GNP_{t-2} + \varepsilon_t$$

$$\text{Im } p_t = 1.787062 \text{ Im } p_{t-1} - 0.726609 \text{ Im } p_{t-2} + \varepsilon_t$$

با محاسبه‌ی این نتایج، نوبت به تخمین نتایج برای استان فارس می‌رسد. آمارهای موجود در سال‌نامه‌های آماری سال‌های مختلف، نشان دهنده‌ی سهم ۴.۷ درصدی تولید ناخالص استان فارس از تولید ناخالص ملی است. بر اساس سهم جمعیتی استان، سهم ۶ درصدی واردات نیز برای آن در نظر گرفته شده است. در اینجا باید گفت که با وجود تلاش نویسنده‌گان برای تخمین مستقیم اطلاعات استان فارس، به دلیل نبود و یا کمبود اطلاعات، این امر امکان‌پذیر نشد.

/ / /

۴-۳- جایگاه صنایع پتروشیمی بالادستی و پایین دستی در استان فارس

برای شناخت جایگاه صنایع پتروشیمی بالادستی و پایین دستی، از دو روش "تحلیل بخش‌های کلیدی"^۱ و "استخراج"^۲، استفاده شده است. روش "تحلیل بخش‌های کلیدی" تلاش می‌کند تا با استفاده از شاخص‌های پیشین و پسین هیرشمن - راسموسن مهم‌ترین بخش‌های اقتصادی را در زنجیره‌ی تولید، بیابد. (هیرشمن، ۱۹۵۸؛ راسموسن، ۱۹۶۸) شاخص‌های پیوند پیشین (L_j^B) و پسین (L_j^F) هیرشمن- راسموسن به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$L_j^B = \frac{\sum_i S_{ij}}{\sum_i^n \sum_j S_{ij}} = n \frac{\sum_i S_{ij}}{\sum_i^n \sum_j S_{ij}} ; \quad L_j^F = \frac{\sum_j S_{ij}}{\sum_j^n \sum_i S_{ij}} = n \frac{\sum_j S_{ij}}{\sum_j^n \sum_i S_{ij}}$$

در تعاریف فوق، S_{ij} عناصر ماتریس معکوس لئونتیف و n تعداد بخش‌های است. معمولاً شاخص فوق را بدین صورت تفسیر می‌کنند که اگر $L_j^B > 1$ باشد، یک واحد افزایش در تقاضای نهایی بخش j ، موجب افزایش فعالیت‌های اقتصادی بیش از حد متوسط افزایش تقاضای نهایی تمام بخش‌ها خواهد شد. به طور مشابه، اگر $L_j^F > 1$ باشد، یک واحد افزایش در تقاضای نهایی تمام بخش‌ها، موجب افزایش بیش از حد متوسط بخش j خواهد شد.

روش دیگر برای شناخت مهم‌ترین بخش‌های اقتصادی، استفاده از روش "استخراج" است. روش استخراج توسط استراسرت (۱۹۶۸) و شولتز (۱۹۷۷)، ابداع شده است. آن‌ها برای شناخت اهمیت یک بخش در یک اقتصاد، این گونه فرض کرده‌اند که اهمیت یک بخش را زمانی می‌توان دریافت که آن بخش را از یک اقتصاد حذف کرد. اگر با حذف بخش مورد نظر، بخش‌های اقتصادی تأثیر فراوانی نبینند، نشان می‌دهد که آن بخش در اقتصاد ملی و یا منطقه‌ای نقش فعال و محوری را ایفا نمی‌کند. در مقابل، اثرگذاری بالای حذف بخش مورد نظر، نشان دهنده‌ی میزان اهمیت بالای آن بخش خواهد بود.

1- Key sector analysis.
2- Extraction method.

همچنین با اجرای این روش، می‌توان بخش‌های تأثیر پذیر و تأثیرگذار در اقتصاد را شناسایی کرد.

همچون تحلیل‌های گذشته، اهمیت بخش‌های اقتصادی را می‌توان در قالب دو حوزه‌ی اثرات پیوندهای پیشین و پسین^۱، بررسی کرد. اثرات پیوندی پیشین استخراجی نشان می‌دهند که در صورت نبود بخش مورد نظر، بخش‌های پیشینی که نهاده‌ی بخش مورد نظر را تهیه می‌کردند، تا چه اندازه متاثر خواهند شد. این پیوندها را می‌توان با محاسبه‌ی معادله‌ی زیر دریافت:

$$X - \bar{X} = \begin{pmatrix} X' - \bar{X} \\ X^R - \bar{X}^R \end{pmatrix} \quad \left\{ \begin{pmatrix} L' & L^R \\ \bar{L}^R & L^{RR} \end{pmatrix}^{-1} \cdot \begin{pmatrix} I - A' \\ I - A^{RR} \end{pmatrix}^{-1} \cdot \begin{pmatrix} f' \\ f^R \end{pmatrix} \right\} \quad \left(\quad \right)$$

که در معادله‌ی فوق X نشان دهنده‌ی میزان محصول، L ماتریس معکوس لئونتیف، A ماتریس نیازهای نهاده‌ای، F بردار تقاضای نهایی و آندیس^۲ نشان دهنده‌ی بخش و یا منطقه استخراجی و آندیس^۳ نشان دهنده‌ی بقیه‌ی بخش‌های اقتصادی و یا دیگر مناطق است. (Dietzenbacher و Van der Linden، ۱۹۹۷)

اثرات پیوندی پسینی استخراجی نیز نشان می‌دهند که در صورت نبود بخش مورد نظر، بخش‌های پسینی که از محصول این بخش استفاده می‌کردند، چه میزان متاثر خواهند شد. این پیوندها را می‌توان با محاسبه‌ی معادله‌ی زیر دریافت:

$$(X - \bar{X})' = (V' \quad V^R') \left\{ \begin{pmatrix} G' & G^R \\ G^R & G^{RR} \end{pmatrix}^{-1} \cdot \begin{pmatrix} I - B' \\ I - B^{RR} \end{pmatrix}^{-1} \right\} \quad \left(\quad \right)$$

که در معادله‌ی فوق، V بردار نهاده‌های اساسی، G ماتریس معکوس گوشیان^۴، B ماتریس تخصیص محصول^۵ و بقیه‌ی نمادها همان نمادهای پیشین هستند.^۶ نتایج اجرای روش‌های فوق در جدول ۱ خلاصه شده است.

رتبه‌بندی بخش‌های اقتصادی استان فارس در جدول ۱، بر اساس هر یک از پیوندهای پسین و پیشین و مجموع آن‌ها انجام پذیرفته است. از آنجا که هر یک از

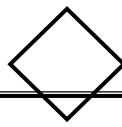
1- Forward and Backward linkage effect of extraction.

2 - Dietzenbacher & Van der Linden.

3- Ghoshian inverse.

4- Output allocation matrix.

5- نرم افزارهایی مانند PyIO، قادر به اجرای روش استخراج می‌باشند.

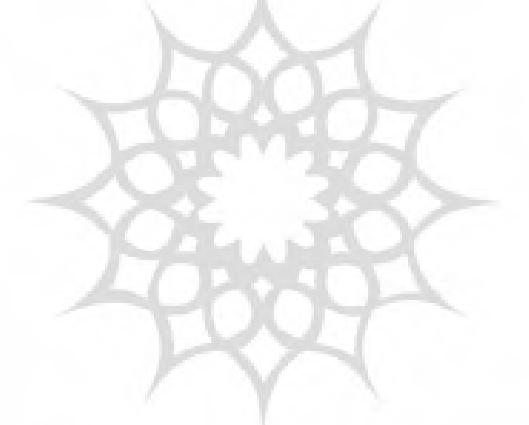
/ / /

روش‌های "تحلیل بخش‌های کلیدی" و "استخراج" از فرض متفاوتی استفاده می‌کنند، رتبه‌بندی آن‌ها نیز متفاوت خواهد بود. بر اساس روش نخست، بالاترین پیوندهای پیشین متوجه بخش‌های ساخت محصولات غذایی و آشامیدنی، ساختمان و ساخت فلزات اساسی و محصولات فلزی فابریکی است. رتبه‌بندی فوق در روش دوم را بخش‌های کشاورزی، شکار و جنگل‌داری، ساخت محصولات غذایی و آشامیدنی و ساختمان به خود اختصاص می‌دهند. بالاترین پیوندهای پیشین نشان دهنده‌ی بخش‌های پیشرو در اقتصاد هستند، که با رونق آن‌ها، دیگر بخش‌های اقتصادی نیز رونق خواهند یافت. به صورت تلویحی، بخش‌های فوق به لوكوموتیوهای تعبیر می‌شوند که دیگر بخش‌های اقتصادی همچون واگن به آن‌ها چسبیده‌اند. بنابراین سرمایه‌گذاری دولت و یا هدایت سرمایه‌گذاری به این بخش‌ها، به معنای رونق اقتصادی استان فارس خواهد بود.

بر اساس روش تحلیل بخش‌های کلیدی استان فارس، بالاترین پیوندهای پسین، متعلق به بخش‌های کشاورزی، شکار و جنگل‌داری، صنایع پایین دستی پتروشیمی و ساخت فلزات اساسی است. در روش دیگر نیز بخش کشاورزی رتبه‌ی نخست و بخش‌های ساخت محصولات غذایی و عمدۀ فروشی و خردۀ فروشی رتبه‌های بعد را به خود اختصاص می‌دهند. سرمایه‌گذاری در بخش‌های فوق نیز موجب فراهم آمدن نهاده‌های کلیدی دیگر بخش‌های اقتصادی و تکمیل و تقویت زنجیره‌ی تولید در اقتصاد استان می‌شود. در مجموع نیز روش نخست، بخش‌های ساخت فلزات اساسی، کشاورزی و تأمین آب، برق و گاز طبیعی و روش دوم، بخش‌های کشاورزی، ساخت محصولات غذایی و ساختمان را به عنوان مهم‌ترین بخش‌های اقتصادی استان فارس مطرح می‌کنند.

آن‌چنان که مشخص است، در هر دو روش، در میان صنایع پتروشیمی در استان فارس، صنایع پایین دستی پتروشیمی از جایگاه حیاتی برخوردار است. در بخش بعد، نشان داده خواهد شد که این نقش، بیش از آن که متوجه اثرات مستقیم توسعه‌ای باشد، به تکمیل زنجیره‌ی تولید و زنجیره ارزش توسط این بخش در اقتصاد استان توجه دارد. این در حالی است که مجتمع‌های پتروشیمی، نه قادرند نقشی پیشرو را در اقتصاد استان ایفا کنند و نه نهاده‌های آن‌ها نقشی کلیدی در استان دارند. در اینجا لازم است به این نکته اشاره کنیم که تنها ۲۵٪ محصولات مجتمع پتروشیمی شیراز، به عنوان تنها

مجتمع پتروشیمی حاضر در استان فارس، به عنوان نهاده در صنایع پایین دستی پتروشیمی سراسر کشور مورد استفاده قرار می‌گیرد. از این رو صنعت پتروشیمی بالادستی حاضر در استان فارس، عملاً ارتباط چندانی با صنایع پایین دستی استان ندارد. این امر می‌تواند این نکته را نشان دهد که صنایع پایین دستی پتروشیمی، به علت قیمت پایین حمل نهاده‌های مورد نیاز و بالابودن هزینه‌ی حمل محصولات آن، صنایعی بازارگرا هستند و نه منبع گرا. این امر در مورد مجتمع‌های پتروشیمی معکوس است. حال با دانستن این نکته، باید پرسید که چرا برنامه‌ریزان در قالب طرح‌هایی هم‌چون طرح‌های خط لوله‌ی اتیلن مرکز و غرب، سعی در توزیع مجتمع‌های پتروشیمی از کنار منابع هیدروکربنی، به سراسر کشور را دارند. پاسخ آن‌ها قابلیت توسعه آفرینی طرح‌های مذکور است. در بخش بعد این قابلیت مورد چالش قرار می‌گیرد.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

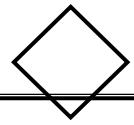
جدول ۱- رتبه‌بندی مهم‌ترین بخش‌های اقتصادی استان فارس و شناخت جایگاه صنایع پتروشیمی در آن

ردیف	روش استخراج									روش تحلیل بخش‌های کلیدی									شاخص نام بخش
	ردیف	جمع پیوندها	ردیف	جمع پیوند پسین	ردیف	پیوند پیشین	ردیف	جمع پیوندها	ردیف	جمع پیوند پسین	ردیف	پیوند پیشین	ردیف	جمع پیوندها	ردیف	پیوند پسین	ردیف	پیوند پیشین	
۱	۲۷,۵۵۹,۶۳۰	۱	۱۳,۱۳۷,۵۲۴	۱	۱۴,۴۲۲,۱۰۶	۲	۲,۶۶۴۵	۱	۱,۶۳۳۹	۱۴	۱,۰۳۰۶		۱- کشاورزی، شکار و جنگل داری						
۲۸	۲۰,۳۰,۰۵۳	۲۸	۹۷,۳۷۸	۲۸	۱۰,۰,۶۷۶	۱۹	۱,۷۵۱۵	۲۵	۰,۶۷۶۵	۱۲	۱,۰۷۵۰		۲- ماهیگیری						
۱۹	۲,۷۲۲,۱۰۵	۱۶	۱,۸۰,۶,۹۳۰	۲۳	۹۱۵,۱۷۵	۲۱	۱,۷۳۱۶	۹	۱,۰۵۷۰	۲۸	۰,۶۷۴۶		۳- نفت خام و گاز طبیعی						
۲۱	۲,۴۹۵,۳۵۰	۱۷	۱,۰۶۰,۲۸۵	۲۲	۹۳۰,۰,۶۵	۲۳	۱,۶۷۵۲	۱۶	۰,۸۵۸۱	۲۴	۰,۸۱۷۱		۴- سایر معادن						
۲	۲۱,۲۹۵,۰۴۳	۲	۹,۵۸۰,۸۰۹	۲	۱۱,۷۰,۹,۷۳۴	۵	۲,۴۹۹۶	۸	۱,۰۷۴۲	۱	۱,۴۲۵۳		۵- ساخت محصولات غذایی، انواع آشامیدنی‌ها، توتون و تنباکو						
۱۴	۴,۴۶۶,۲۵۶	۱۵	۲,۰,۶۸,۲۶۹	۱۳	۲,۳۹۷,۹,۸۷	۱۴	۱,۹۵۲۸	۱۸	۰,۸۳۳۰	۸	۱,۱۱۹۸		۶- ساخت منسوجات، پوشак، خز، چرم و محصولات چرمی						
۱۶	۲,۹۵۵,۰۵۰	۱۸	۱,۰۳۷,۸۵۳	۱۸	۱,۴۱۷,۱۹۷	۹	۲,۱۴۵۹	۱۰	۱,۰۴۳۲	۱۱	۱,۱۰۲۶		۷- ساخت چوب، محصولات چوبی، کاغذ، محصولات کاغذی، انتشار، چاپ و تکثیر رسانه‌های ضبط شده						
۱۳	۴,۹۳۰,۷۴۷	۱۳	۲,۸۵۰,۴۴۵	۱۴	۲,۰,۸۰,۳۰۲	۱۳	۱,۹۸۱۰	۱۲	۰,۹۴۹۹	۱۳	۱,۰۳۱۱		۸- ساخت کک، فرآورده‌های حاصل از تصفیه‌ی نفت و سوخت‌های هسته‌ای						
۲۰	۲,۵۸۸,۸۴۴	۱۹	۱,۴۷۴,۷۴۹	۲۱	۱,۱۱۴,۰۹۵	۱۶	۱,۸۹۱۸	۲۰	۰,۷۷۳۵	۹	۱,۱۱۸۳		۹- ساخت محصولات مجتمع‌های پتروشیمی						
۷	۱۰,۹۵۰,۳۷۵	۷	۵,۸۲۷,۸۴۵	۸	۵,۱۲۲,۰۳۰	۴	۲,۵۱۳۴	۲	۱,۵۶۸۴	۱۶	۰,۹۴۴۹		۱۰- ساخت مواد و محصولات شیمیایی، لاستیکی و پلاستیکی (صنایع پایین دستی پتروشیمی)						
۱۱	۷,۲۸۹,۷۵۷	۱۰	۳,۰۷۲,۷۶۳	۱۱	۳,۷۱۶,۹۹۴	۱۲	۲,۰,۱۲۲	۱۵	۰,۸۸۷۷	۷	۱,۱۲۴۵		۱۱- ساخت سایر محصولات کانی غیر فلزی						
۶	۱۲,۶۴۷,۹۱۱	۶	۶,۲۷۳,۳۳۵	۶	۶,۳۷۴,۰۷۶	۱	۲,۷۵۸۴	۳	۱,۰۵۶۱۳	۳	۱,۱۹۷۱		۱۲- ساخت فلزات اساسی و محصولات فلزی فابریکی به جز ماشین آلات و تجهیزات						

ادامه جدول ۱- رتبه‌بندی مهم‌ترین بخش‌های اقتصادی استان فارس و شناخت جایگاه صنایع پتروشیمی در آن

۱۰	۷,۵۱۴,۸۷۴	۱۱	۳,۴۷۳,۸۳۸	۹	۴,۰۴۱,۰۳۶	۱۷	۱,۸۶۰۷	۱۳	۰,۹۳۵۹	۱۷	۰,۹۲۴۸	۱۳- ساخت ماشین آلات
۲۶	۸۵۶,۰۷۶	۲۶	۴۰۴,۵۰۸	۲۶	۴۵۲,۰۶۸	۲۲	۱,۷۲۹۴	۱۹	۰,۸۱۶۷	۱۸	۰,۹۱۲۸	۱۴- ساخت رادیو و تلویزیون، دستگاه‌ها و وسایل رتکابی
۲۷	۴۲۱,۰۹۵	۲۷	۱۹۱,۹۷۳	۲۷	۲۲۹,۱۲۳	۲۷	۱,۴۶۶۴	۲۴	۰,۶۸۰۵	۲۶	۰,۷۸۵۹	۱۵- ساخت ابزار پزشکی، ابزار اپتیکی، ابزار دقیق و انواع ساعت
۱۲	۵,۷۷۶,۶۸۰	۱۲	۳,۰۷۴,۴۱۸	۱۲	۲,۷۰۲,۲۶۲	۸	۲,۱۰۹۹	۱۱	۱,۰۴۲۷	۱۰	۱,۱۱۷۲	۱۶- ساخت وسایل حمل و نقل
۲۴	۱,۴۸۶,۲۰۰	۲۴	۷۱۷,۰۷۵	۲۴	۷۶۹,۱۲۵	۱۸	۱,۸۵۲۰	۲۳	۰,۷۱۳۳	۶	۱,۱۳۸۷	۱۷- ساخت مبلمان و مصنوعات طبقه بندی نشده در جای دیگر
۹	۸,۶۸۳,۰۵۱	۹	۴,۶۸۹,۳۴۵	۱۰	۳,۰۹۴,۲۴۶	۳	۲,۶۳۰۳	۶	۱,۴۳۶۷	۴	۱,۱۹۳۶	۱۸- تأمین آب، برق و گاز طبیعی
۳	۱۸,۳۱۱,۱۹۸	۵	۷,۷۸۱,۲۵۳	۳	۱۰,۰۲۹,۹۴۵	۱۰	۲,۱۲۰۳	۱۷	۰,۸۴۰۱	۲	۱,۲۸۰۲	۱۹- ساختمان
۴	۱۶,۰۵۳,۱۱۸	۳	۹,۰۰۹,۷۰۱	۵	۷,۰۵۴۳,۴۱۷	۷	۲,۳۶۵۴	۴	۱,۰۴۰۸	۲۳	۰,۸۲۴۶	۲۰- عمدۀ فروشی، خردۀ فروشی، تعمیر وسایل نقلیه و کالاها
۱۷	۲۸۰,۷۸۵۹	۲۰	۱,۰۲۰,۵۸۰	۱۷	۱,۶۰۵,۰۷۹	۱۵	۱,۹۰۶۰	۲۱	۰,۷۲۸۹	۵	۱,۱۷۹۱	۲۱- هتل و رستوران
۵	۱۶,۰۱۰,۶۶۱	۴	۸,۴۴۱,۰۲۰	۴	۷,۰۵۶۹,۶۴۲	۶	۲,۴۵۲۵	۵	۱,۴۸۲۱	۱۵	۰,۹۷۰۳	۲۲- حمل و نقل، انبارداری و ارتباطات
۱۵	۴,۲۴۸,۰۸۶	۱۴	۲,۳۲۵,۸۹۷	۱۵	۱,۹۲۲,۳۹۰	۲۰	۱,۷۴۷۳	۱۴	۰,۹۲۱۵	۲۲	۰,۸۲۵۸	۲۳- واسطه گری‌های مالی
۸	۱۰,۰۸۰,۴۵۳	۸	۵,۰۶۷,۹۲۲	۷	۵,۳۱۷,۰۳۲	۱۱	۲,۰۴۰۵	۷	۱,۲۳۲۰	۲۵	۰,۸۰۸۵	۲۴- مستغلات، کرایه و خدمات کسب و کار
۱۸	۲,۷۵۰,۷۷۵	۲۱	۱,۱۴۳,۹۹۰	۱۶	۱,۶۰۶,۷۸۵	۲۶	۱,۴۹۶۰	۲۸	۰,۶۵۸۵	۲۱	۰,۸۳۷۵	۲۵- اداره‌ی امور عمومی، خدمات شهری و بازیافت
۲۳	۲,۰۷۷,۰۵۹۹	۲۳	۸۵۱,۰۵۱	۲۰	۱,۲۲۶,۰۶۸	۲۸	۱,۴۴۸۶	۲۶	۰,۶۷۰۴	۲۷	۰,۷۷۸۲	۲۶- آموزش
۲۲	۲,۳۴۶,۸۲۶	۲۲	۹۱۳,۱۴۰	۱۹	۱,۳۷۳,۶۸۶	۲۵	۱,۰۵۲۹۸	۲۷	۰,۶۶۹۲	۲۰	۰,۸۶۰۶	۲۷- بهداشت و مددکاری اجتماعی
۲۵	۱,۳۸۰,۵۰۸	۲۵	۶۲۸,۰۵۶	۲۵	۷۵۱,۹۷۲	۲۴	۱,۶۱۷۳	۲۲	۰,۷۱۶۰	۱۹	۰,۹۰۱۲	۲۸- سایر خدمات عمومی، اجتماعی، شخصی و خانگی

منبع: نتایج تحقیق

/ / /

۴-۴- ارزیابی رونق آفرینی، درآمدزایی و اشتغال آفرینی طرح‌های خط لوله‌ی اتیلن مرکز

در این بخش در می‌یابیم که آیا سرمایه‌گذاری دو میلیارد دلاری در طرح‌های مذکور، امکان افزایش توسعه در استان را فراهم می‌کند؟ بدین منظور به محاسبه‌ی ضرایب فزاینده و کشش‌های تقاضای نهایی تولید، درآمد و اشتغال اقدام می‌کنیم. ضرایب فزاینده‌ی تولید، درآمد و اشتغال به صورت زیر تعریف می‌شوند.

$$\text{Output Multiplier}_j = \sum_{i=1}^n b_{ij}$$

$$\text{Income Multiplier}_j = \sum_{i=1}^n a_{n+1,i} b_{ij}$$

$$\text{Employment Multiplier}_j = \sum_{i=1}^n w_{n+1,i} b_{ij}$$

در روابط فوق، b ضرایب ماتریس معکوس لئونتیف است. در رابطه‌ی دوم،

$$a_{n+1,i} = \frac{z_{n+1,i}}{X_i}$$

i را نشان می‌دهد. در رابطه‌ی سوم $w_{n+1,i} = \frac{e_i}{X_i}$ است، که e_i میزان اشتغال بخش

i و X_i میزان عرضه‌ی این بخش را نشان می‌دهد. کشش‌های تقاضای نهایی نیز به صورت زیر تعریف می‌شوند:

$$E_j^x = \frac{\partial X}{\partial F_j} \cdot \frac{F_j}{X} = \sum_{i=1}^n b_{ij} \cdot \frac{F_j}{X}$$

$$E_j^i = \frac{\partial i}{\partial F_j} \cdot \frac{F_j}{i} = \sum_{i=1}^n a_{n+1,i} b_{ij} \cdot \frac{F_j}{i}$$

$$E_j^e = \frac{\partial e}{\partial F_j} \cdot \frac{F_j}{e} = \sum_{i=1}^n w_{n+1,i} b_{ij} \cdot \frac{F_j}{e}$$

که در آن‌ها، E_j^x کشش تقاضای نهایی تولید، E_j^i کشش تقاضای نهایی درآمد، E_j^e کشش تقاضای نهایی اشتغال، X میزان عرضه‌ی کل، i ارزش افزوده‌ی کل (یا همان تولید ناخالص داخلی)، e اشتغال کل و F_j میزان تقاضای نهایی هر بخش را نشان

می‌دهد. تحلیل ضرایب و کشش‌ها نیز به همان روش معمول انجام می‌پذیرد. به عنوان مثال، ضریب تولید بیان می‌کند که در صورت افزایش یک واحد تقاضای نهایی بخش مورد نظر، تولید منطقه‌ای، چند واحد افزایش خواهد یافت. در مقابل، کشش تولید نشان می‌دهد که یک درصد افزایش تقاضای نهایی، موجب افزایش چند درصدی تولید منطقه‌ای خواهد شد. به اعتقاد متاس و شرستا^۱(۱۹۹۱) و ولدخانی^۲(۲۰۰۲)، از آن جایی که شاخص ضرایب فزاینده، حجم نسبی بخش مورد نظر در شاخص مذکور را در نظر نمی‌گیرد، شاخص کشش تقاضای نهایی شاخصی مطلوب‌تر است. جدول ۲، ضرایب فزاینده و کشش‌های تقاضای نهایی تولید، درآمد و اشتغال را نشان می‌دهد.

1 - Mattas & Shresta.

2 - Valadkhani.

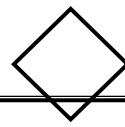
جدول ۲- رتبه‌بندی بخش‌های اقتصادی استان فارس بر اساس ضرایب فراینده و کشش‌های تقاضای نهایی تولید، درآمد و اشتغال

اشتغال زایی										درآمد زایی					رونق زایی					شاخص	
رتبه	کشش اشتغال	ضریب اشتغال	رتبه	کشش درآمد	ضریب درآمد	رتبه	کشش درآمد	ضریب درآمد	رتبه	کشش تولید	ضریب تولید	رتبه	کشش تولید	ضریب تولید	رتبه	کشش تولید	ضریب تولید	رتبه	کشش تولید	نام بخش	
۱	۰,۲۲۸	۶	۰,۰۰۷	۱	۰,۱۹۹	۱۰	۰,۹۰	۱	۰,۱۹۰	۸	۱,۵۶									۱- کشاورزی، شکار و جنگل‌داری	
۲۸	۰,۰۰۰	۱۸	۰,۰۰۳	۲۷	۰,۰۰۱	۹	۰,۹۱	۲۸	۰,۰۰۱	۷	۱,۶۰									۲- ماهیگیری	
۲۵	۰,۰۰۱	۲۸	۰,۰۰۰	۱۱	۰,۰۲۳	۱	۱,۰۰	۱۶	۰,۰۱۸	۲۸	۱,۰۱									۳- نفت خام و گاز طبیعی	
۲۲	۰,۰۰۳	۱۱	۰,۰۰۵	۲۳	۰,۰۰۳	۲۰	۰,۶۸	۲۵	۰,۰۰۳	۲۰	۱,۲۷									۴- سایر معادن	
۵	۰,۰۷۴	۹	۰,۰۰۵	۵	۰,۰۷۴	۱۷	۰,۷۹	۲	۰,۱۰۶	۱	۲,۰۷									۵- ساخت محصولات غذایی، انواع آشامیدنی‌ها، توتون و تنباکو	
۱۱	۰,۰۱۸	۱۶	۰,۰۰۳	۱۴	۰,۰۱۷	۲۲	۰,۴۶	۱۴	۰,۰۲۷	۱۷	۱,۳۵									۶- ساخت منسوجات، پوشاک، خز، چرم و محصولات چرمی	
۱۹	۰,۰۰۴	۱۲	۰,۰۰۴	۲۵	۰,۰۰۲	۲۵	۰,۳۶	۲۴	۰,۰۰۵	۱۵	۱,۳۶									۷- ساخت چوب، محصولات چوبی، کاغذ، محصولات کاغذی، انتشار، چاپ و تکثیر رسانه‌های ضبط شده	
۲۳	۰,۰۰۳	۲۲	۰,۰۰۲	۱۹	۰,۰۱۰	۱۵	۰,۸۳	۲۲	۰,۰۱۰	۹	۱,۵۳									۸- ساخت کک، فرآورده‌های حاصل از تصفیه نفت و سوخت‌های هسته‌ای	
۲۷	۰,۰۰۱	۲۴	۰,۰۰۲	۲۶	۰,۰۰۲	۱۸	۰,۷۵	۲۷	۰,۰۰۲	۱۹	۱,۳۳									۹- ساخت محصولات مجتمع‌های پتروشیمی	
۱۵	۰,۰۱۵	۲۰	۰,۰۰۳	۱۶	۰,۰۱۶	۲۳	۰,۴۴	۱۳	۰,۰۲۸	۱۲	۱,۴۳									۱۰- ساخت مواد و محصولات شیمیایی، لاستیکی و پلاستیکی (صناعی پایین دستی پتروشیمی)	
۹	۰,۰۳۲	۳	۰,۰۰۹	۱۲	۰,۰۲۱	۱۳	۰,۸۵	۱۵	۰,۰۲۳	۵	۱,۶۵									۱۱- ساخت سایر محصولات کانی غیر فلزی	

ادامه جدول ۲- رتبه‌بندی بخش‌های اقتصادی استان فارس بر اساس ضرایب فزاینده و کشش‌های تقاضای نهایی تولید، درآمد و استغال

۱۳	۰,۰۱۶	۱۷	۰,۰۰۳	۱۷	۰,۰۱۶	۲۱	۰,۴۸	۱۲	۰,۰۲۹	۶	۱,۶۱	۱۲- ساخت فلزات اساسی و محصولات فلزی فابریکی به جز ماشین آلات و تجهیزات
۱۶	۰,۰۱۲	۲۵	۰,۰۰۱	۱۸	۰,۰۱۰	۲۶	۰,۱۷	۸	۰,۰۴۰	۲۵	۱,۲۲	۱۳- ساخت ماشین آلات
۲۱	۰,۰۰۴	۲۳	۰,۰۰۲	۲۱	۰,۰۰۶	۲۴	۰,۴۱	۲۰	۰,۰۱۱	۱۱	۱,۴۳	۱۴- ساخت رادیو و تلویزیون، دستگاه‌ها و وسایل ارتباطی
۲۶	۰,۰۰۱	۲۶	۰,۰۰۱	۲۸	۰,۰۰۰	۲۸	۰,۰۴	۲۶	۰,۰۰۳	۲۷	۱,۰۳	۱۵- ساخت ابزار پزشکی، ابزار اپتیکی، ابزار دقیق و انواع ساعت
۲۴	۰,۰۰۳	۲۷	۰,۰۰۱	۲۴	۰,۰۰۳	۲۷	۰,۱۵	۱۷	۰,۰۱۴	۱۸	۱,۳۳	۱۶- ساخت وسایل حمل و نقل
۲۰	۰,۰۰۴	۱۴	۰,۰۰۴	۲۲	۰,۰۰۵	۱۹	۰,۶۹	۲۳	۰,۰۰۷	۴	۱,۷۲	۱۷- ساخت مبلمان و مصنوعات طبقه بندی نشده در جای دیگر
۱۲	۰,۰۱۷	۱۹	۰,۰۰۳	۱۰	۰,۰۳۶	۴	۰,۹۷	۱۱	۰,۰۲۹	۱۰	۱,۴۵	۱۸- تأمین آب، برق و گاز طبیعی
۲	۰,۱۵۴	۱	۰,۰۱۲	۳	۰,۰۷۹	۱۲	۰,۸۶	۳	۰,۰۹۷	۲	۱,۹۴	۱۹- ساختمان
۴	۰,۰۷۸	۵	۰,۰۰۷	۶	۰,۰۷۰	۲	۰,۹۸	۶	۰,۰۴۸	۲۴	۱,۲۳	۲۰- عمدۀ فروشی، خردۀ فروشی، تعمیر وسایل نقلیه و کالاها
۱۸	۰,۰۰۸	۱۰	۰,۰۰۵	۲۰	۰,۰۰۹	۱۴	۰,۸۴	۲۱	۰,۰۱۱	۳	۱,۸۴	۲۱- هتل و رستوران
۳	۰,۱۰۹	۴	۰,۰۰۸	۴	۰,۰۷۴	۱۶	۰,۸۰	۵	۰,۰۷۱	۱۳	۱,۴۱	۲۲- حمل و نقل، انبارداری و ارتباطات
۱۷	۰,۰۰۹	۱۵	۰,۰۰۴	۱۳	۰,۰۱۷	۳	۰,۹۷	۱۹	۰,۰۱۲	۲۱	۱,۲۶	۲۳- واسطه گری‌های مالی
۸	۰,۰۴۰	۲۱	۰,۰۰۲	۲	۰,۱۲۳	۵	۰,۹۷	۴	۰,۰۹۳	۲۲	۱,۲۵	۲۴- مستغلات، کرایه و خدمات کسب و کار
۷	۰,۰۵۸	۲	۰,۰۰۹	۹	۰,۰۴۰	۱۱	۰,۹۰	۹	۰,۰۳۳	۱۴	۱,۳۹	۲۵- اداره امور عمومی، خدمات شهری و بازیافت
۶	۰,۰۶۶	۷	۰,۰۰۷	۷	۰,۰۶۲	۶	۰,۹۵	۷	۰,۰۴۲	۲۶	۱,۱۷	۲۶- آموزش
۱۰	۰,۰۲۸	۱۳	۰,۰۰۴	۸	۰,۰۴۶	۷	۰,۹۴	۱۰	۰,۰۳۳	۲۳	۱,۲۴	۲۷- بهداشت و مددکاری اجتماعی
۱۴	۰,۰۱۵	۸	۰,۰۰۶	۱۵	۰,۰۱۷	۸	۰,۹۳	۱۸	۰,۰۱۳	۱۶	۱,۳۶	۲۸- سایر خدمات عمومی، اجتماعی، شخصی و خانگی

منبع: نتایج تحقیق

/ / /

تفاوت در رتبه‌بندی کشش‌های تقاضای نهایی با ضرایب فزاینده، ناشی از توجه شاخص کشش‌ها به حجم تولید، درآمد و اشتغال بخش مورد نظر در تولید کل، درآمد کل و اشتغال کل استان است. با این وجود، از آنجا که ضرایب فزاینده را می‌توان راحت‌تر و قابل فهم‌تر به زبان برنامه‌ریزان و مدیران کشور (که لزوماً ادبیات اقتصادی را نمی‌دانند) بیان کرد، استفاده از آن نیز مفید خواهد بود.

جدول ۲، پیام‌های بسیار جالبی برای نظام تصمیم‌گیری ملی و استانی به همراه دارد. جدول فوق به راحتی به ما نشان می‌دهد که سرمایه‌گذاری در صنایع بالادستی پتروشیمی در استان فارس، به هیچ عنوان نمی‌تواند آثار توسعه‌ای موردنظر برنامه‌ریزان درپی داشته باشد. این جدول نشان می‌دهد که اگر به دنبال سرمایه‌گذاری به منظور ایجاد رونق اقتصادی در استان هستیم، سرمایه‌گذاری در صنایع غذایی و آشامیدنی، کشاورزی، شکار و جنگل‌داری و ساختمان، در اولویت اول قرار دارند. سرمایه‌گذاری دو میلیارد دلاری در صنایع پتروشیمی بالادستی، می‌تواند تولید استان فارس در سال ۱۳۸۸ را تنها به میزان ۲۷.۸۰۰ میلیارد ریال افزایش دهد، این در حالی است که همین میزان سرمایه‌گذاری در صنعتی مانند صنایع غذایی و آشامیدنی، تولید استان را به میزان ۴۳.۵۰۰ میلیارد ریال افزایش می‌دهد. از این رو، اگر هدف برنامه‌ریزان افزایش تولید استان فارس و رونق اقتصادی این استان باشد، اولویت با دیگر صنایع یاد است.

در زمینه‌ی درآمدزایی صنایع نیز رتبه‌های نخست در استان بر اساس ضرایب فزاینده متوجه بخش‌های نفت خام و گاز طبیعی، عمدۀ فروشی و خرده فروشی و واسطه گری‌های مالی است. البته اگر بحث بهره‌ی مالکانه، به هزینه‌ی استخراج نفت خام و گاز طبیعی اضافه شود، این بخش رتبه‌ی نخست خود را از دست خواهد داد. بر اساس کشش‌های تقاضای نهایی، رتبه‌بندی فوق به ترتیب متوجه بخش‌های کشاورزی، شکار و جنگل‌داری، مستغلات، کرایه و خدمات کسب و کار و ساختمان می‌شود. این در حالی است که رتبه‌ی صنایع پتروشیمی بالادستی بر اساس دو شاخص فوق، به ترتیب هجدهم و بیست و ششم می‌باشد. در یک مقایسه، سرمایه‌گذاری دو میلیارد دلاری در مجتمع‌های پتروشیمی خط لوله، اتیلن مرکز، می‌تواند درآمد و یا ارزش افزوده‌ای به میزان ۱۵.۷۰۰ میلیارد ریال در استان ایجاد کند، در حالی که سرمایه‌گذاری به همین میزان در بخشی مانند کشاورزی، ارزش افزوده‌ای معادل ۱۸.۸۵۰ میلیارد ریال را

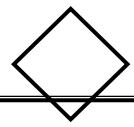
در پی خواهد داشت. از این رو، نمایان است که سرمایه‌گذاری در صنعت پتروشیمی با الگوی موجود، نمی‌تواند راهی به سوی درآمدزایی در منطقه باز کند.

در زمینه‌ی اشتغال زایی نیز باید گفت که بی‌شک، بهترین اشتغال زایی زمانی انجام می‌پذیرد که سرمایه‌گذاری در استان، جذب بخش ساختمان و یا کشاورزی شود. ساخت سایر کانی‌های غیرفلزی، حمل و نقل، انبارداری و ارتباطات، عمدۀ فروشی و خرده فروشی و ساخت مواد غذایی، رتبه‌های بعدی اشتغال زایی را به خود اختصاص می‌دهند. اجرای خط لوله‌ی اتیلن مرکز، بیست و چهارمین و بیست و هفتمین رتبه‌ی اشتغال زایی را بر اساس دو شاخص فوق از میان ۲۸ بخش به خود اختصاص می‌دهد. این میزان سرمایه‌گذاری بر اساس برآوردهای تقریبی، تنها می‌تواند ۳۶ هزار شغل جدید ایجاد کند، که برابر با ۱۵ درصد شغل‌هایی است که بخش ساختمان قادر است با این مبلغ فراهم آورد.

در نهایت، باید به این نکته توجه داشت که در محاسبه‌ی افزایش تولید استان، درآمدزایی و یا افزایش اشتغالی که به واسطه سرمایه‌گذاری در بخشی خاص حاصل می‌شود، هر سه اثر مستقیم، غیر مستقیم و تحریکی^۱ سرمایه‌گذاری مورد محاسبه قرار گرفته است. بنابراین هنگامی که در خصوص اشتغال زایی در بخش ساختمان در صورت سرمایه‌گذاری در این بخش صحبت می‌کنیم، به آن معنا است که اشتغال زایی مستقیم در خود بخش ساختمان و دیگر اشتغال زایی‌های غیر مستقیم و تحریک شده در تمامی بخش‌های تولید کننده‌ی نهاده و یا مصرف کننده‌ی ستانده را نیز مورد توجه و محاسبه قرار داده‌ایم.

با تمامی محاسبات و دقت نظرهای انجام گرفته در تدوین و برآورد جداول داده – ستانده‌ی استان فارس، می‌توان ادعا کرد که فرضیه‌ی مورد نظر تحقیق، تایید می‌شود. آن‌چنان که از ابتدا نیز تصور می‌شد، طرح خط لوله‌ی اتیلن مرکز به شکل جاری نمی‌تواند توسعه‌ی مورد نظر طراحان را برای استان فارس به ارمغان آورد. اگر به جای اجرای این طرح، مبلغ مورد نظر را در بخش‌های پیشرویی مانند ساخت محصولات غذایی و آشامیدنی، ساختمان و کشاورزی، شکار و جنگل‌داری مصرف کنیم، می‌توانیم ادعا کنیم که استان فارس در توسعه، گامی به پیش برداشته است. اگر بر اساس رسالت شرکت ملی پتروشیمی و مبتنی بر اصل افزایش رقابت پذیری منطقه‌ای، به دنبال

1- Induced effects.

/ / /

توسعه‌ی صنعت پتروشیمی در استان فارس هستیم، به نظر می‌رسد با سرمایه‌گذاری هدفمند در توسعه‌ی صنایع پایین دستی، در جهت تکمیل زنجیره‌ی تولید، می‌توان به این هدف ناصل شد، زیرا اگر چه صنایع پتروشیمی قدرت رونق زایی، درآمدزایی و اشتغال آفرینی بالایی در استان فارس ندارد، اما بر اساس پیوندهای پیشین و پسین، می‌توان دریافت که صنایع پایین دستی پتروشیمی نقشی حیاتی در زنجیره‌ی تولید ایفا می‌کنند، که تکمیل آن می‌تواند موجب تحرک دیگر بخش‌های اقتصادی استان شود. در این راستا، گسترش تحقیق و توسعه، افزایش نیروهای انسانی متخصص، تلاش برای بومی سازی تکنولوژی صنایع پایین دستی، گسترش بنگاه‌های کوچک و متوسط، مبتنی بر الگوهای خوش و یا شیکه و در نهایت افزایش نوآوری و کارآفرینی در صنایع پایین دستی، با توجه به جایگاه مهم این صنایع در میان دیگر صنایع استان، می‌تواند موجب رشد مطلوب و افزایش توسعه‌ی استان فارس شود.

۵- نتیجه گیری

بخش بزرگی از طرح‌های صنعتی در کشور ما توسط دولت انجام می‌گیرد، که معمولاً با افزایش درآمدهای نفتی، سرعت تصویب و اجرای آن‌ها نیز افزایش می‌یابد. طراحی و تصویب بسیاری از این طرح‌ها بر اساس چانه زنی میان مدیران ارشد کشور، مدیران میانی، نمایندگان استان‌ها و یا حتی مردم مناطق مختلف کشور انجام می‌پذیرد، در این میان، مناطقی که دارای قدرت چانه زنی بالاتری هستند، قادرند طرح‌های صنعتی بیشتری را فارغ از توجیه پذیری اقتصادی، تبعات زیست محیطی و یا آثار توسعه‌ای طرح‌ها، به سوی مناطق خود جاری کنند. اجرای جامع ارزیابی اقتصادی طرح‌ها، اعم از ارزیابی نهادی، مالی، بازاری، زیست محیطی و توسعه‌ای طرح‌ها و التزام به نتایج آن‌ها، می‌تواند کشور را در هدایت صحیح منابع و جلوگیری از هدر رفتن منابع ملی یاری رساند.

در این مقاله تلاش کردیم تا خوانندگان را با ادبیات و الگوهای ارزیابی توسعه‌ای طرح‌های اقتصادی و صنعتی آشنا سازیم. نمونه‌ی مطالعاتی طرح خط لوله‌ی اتیلن مرکز، به خوبی توانست الگوی توسعه‌ی صنعتی و جایگاه ارزیابی اقتصادی طرح‌های صنعتی در آن را نشان دهد. امید است با افزایش آگاهی مدیران، برنامه‌ریزان، نمایندگان استان‌ها و مردم مناطق مختلف کشور، روزی بتوان با استقرار الگوی صحیح

تصمیم‌گیری و برنامه‌ریزی، شاهد هدایت دقیق منابع به سوی مناطق کشور و از بین رفتن ساختار برنامه‌ریزی مبتنی بر چانه زنی و رانت جویی باشیم.

فهرست منابع

بانویی، علی اصغر و بزان، فاطمه (۱۳۸۵)، نقش و اهمیت ابعاد اقتصاد فضا در محاسبه‌ی جداول داده – ستانده‌ی منطقه‌ای: پدیده‌ی فراموش شده در ایران، فصل نامه‌ی پژوهش‌های اقتصادی ایران، سال هشتم، شماره‌ی ۲۷.

رکن الدین افتخاری، عبدالرضا، بدربی، سیدعلی (۱۳۸۲)، ارزیابی پیامدهای اقتصادی ادغام روستاهای پس از حادثه‌ی زلزله، از دیدگاه توسعه‌ی پایدار: مورد روستاهای بالکلور و جمال آباد از شهرستان طارم علیا، مدرس علوم انسانی، شماره‌ی ۷.

سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان فارس (۱۳۸۵)، سال نامه‌ی آماری سال ۱۳۸۴ استان فارس.

سوری، علی، ۱۳۸۴، تحلیل داده – ستانده، همدان، نشر نور علم.

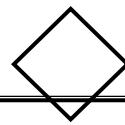
شرکت ملی صنایع پتروشیمی (۱۳۸۰)، گزارش عملکرد سال ۱۳۸۰، گزارش داخلی.

شرکت ملی صنایع پتروشیمی (۱۳۸۴)، گزارش عملکرد سال ۱۳۸۴، گزارش داخلی.

عظیمی، نورالدین، امیری لمر، مسعود (۱۳۸۷)، ارزیابی اثرات اجرایی طرح ساماندهی خروج دام از جنگل بر جنگل نشینان در استان گیلان، مطالعه‌ی موردنی بخش مرکزی شهرستان رضوان شهر، پژوهش‌های جغرافیایی، شماره‌ی ۴۰.

کردوانی، پرویز، پور رمضان، عیسی (۱۳۸۲)، بررسی مسایل کشت فندق و اثرات اقتصادی، اجتماعی آن در منطقه‌ی اشکورات (شهرستان رودسر)، پژوهش‌های جغرافیایی، شماره‌ی ۳۵.

محمدی گلنگ، بهرام، مشایخی، مژگان، حبیبی، مهدی (۱۳۸۶)، ارزیابی اقتصادی آبشکن‌های احداث شده بر روی رودخانه‌ی لار (استان تهران)، تحقیقات جغرافیایی، شماره‌ی ۲۲.

مرکز آمار ایران (۱۳۸۴)، جدول داده – ستانده‌ی سال ۱۳۸۰، موجود در سایت مرکز آمار ایران با نشانی www.sci.org.ir

مطیعی لنگرودی، سیدحسن (۱۳۸۰)، اثرات اقتصادی – اجتماعی شهرک‌های صنعتی در نواحی روستایی «مطالعه موردي: شهرک صنعتی مشهد»، تحقیقات جغرافیایی، شماره‌ی ۱۶.

مطیعی لنگرودی، سیدحسن، نجفی کانی، علی اکبر (۱۳۸۵)، بررسی و ارزیابی اثرات شهرک‌ها و نواحی صنعتی در توسعه‌ی اقتصادی و اجتماعی مناطق روستایی نمونه‌ی موردی: شهرستان بابل، پژوهش‌های جغرافیایی، شماره‌ی ۳۸.

Andersson, A.E., Isard, W., Puu, T., Palander, T.F.(1984), Regional and industrial development theories, models, and empirical evidence, North-Holland

Anselin, L, Rey, SJ (1997), Introduction to the special issue on spatial econometrics, International Regional Science Review, Vol. 20, pp. 1–7

Asian Development Bank(1997), Guidelines for the Economic Analysis of Projects, Economics and Development Resource Center

Beaumont, P.M. (1990), Supply and demand interaction: Integrated econometric and input-output models, International Regional Science Review, Vol. 13, pp. 167–181

Dewhurst, J.H.L., West, G.R. (1990), Closing interregional input-output models with econometrically determined relationships, In: Anselin L., Madden M. (eds) New directions in regional analysis: Integrated and multi-regional approaches, pp 171–186. Belhaven, London

Dewhurst, J.H.L., West, G.R. (1991), Conjoining regional and interregional input-output models with econometric models, In: Dewhurst JHL, Hewings GJD, Jensen RC (eds) Regional input-output modelling: New developments and interpretations, pp 196–209. Avebury, Aldershot

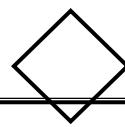
Dietzenbacher, E., Van der Linden, JA (1997). Sectoral and Spatial Linkages in the EC Production Structure, Journal of Regional Science: 235-258

Hirschman, A.O.(1958), The Strategy of Economic Development, Yale University Press, New Haven

Isard, W.(1998), Methods of interregional and regional analysis, Ashgate

L'Esperance, W.L.(1981), The structure and control of a state economy, Pion, London

- Mattas, K., Shresta, C.M.(1991), A New Approach to Determining Sectoral Priorities in an Economy: Input-Output Elasticities, *Applied Economics*, Vol. 23, pp. 247-254
- Miller, R.E., Blair, P.D.(1985), *Input-Output Analysis: Foundation and Extension*, Prentice-Hall, Englewood Cliffs
- Moghadam K, Ballard K (1988), Small area modeling of the industrial sector (SAMIS): An integrated econometric-interindustry approach, *Environment and Planning A*, Vol. 20 pp. 655–669
- Moses, L.(1958), Location and the theory of production, *Quarterly Journal of Economics*, Vol.72, No.2
- Rey SJ (1994), Integrated multiregional modeling for systems of small regions, Ph.D. thesis, University of California, Santa Barbara
- Rey SJ (1997a), Coefficient change in embedded econometric and input-output models at the regional scale, *Economic Systems Research* 9: 307–329
- Rey SJ (1997b), Estimators in multiregional econometric models: A stochastic simulation perspective, Working Paper, San Diego State University
- Rey SJ (1997c), Integrating regional econometric and input-output models: An evaluation of embedding strategies, *Environment and Planning A* 29: 1057–1072
- Rey SJ (1998), The performance of alternative integration strategies for combining regional econometric and input-output models, *International Regional Science Review* 21: 1–35
- Richardson, H.W.(1978), The state of Regional Economics: A survey Article, *International Regional Science Review*, Vol.3, NO.1
- Rompton, J.L., Lee, S., Shuster, T.J., 2001, A Guide for Undertaking Economic Impact Studies: The Springfest Example, *Journal of Travel Research*, Vol. 40, pp 79-87
- Rusmussen, P.N.(1956), *Studies in International Relation*, North-Holland, Amsterdam
- Schultz, S.(1977), Approaches to Identifying Key-Sectors Empirically by Means of Input-Output Analysis, *Journal of Development Studies*, Vol. 14, pp. 77-96
- Shields, M, Deller, SC (1998), Spatial labor markets in Wisconsin. Working Paper, University of Wisconsin at Madison
- Stevens, BH, Treyz, GI, Lahr, ML (1989), On the comparative accuracy of RPC estimating techniques, In: Miller RE, Polenske KR, Rose A (eds)

Frontiers of input-output analysis, pp 245–257. Oxford University Press, Oxford

Strassert, G. (1968), Zur Bestimmung Stretegischer Sektoren mit Hilfe von Input-Output- Modellen, Jahrbucher fur Nationalokonomie und Statistik, Vol. 182, pp. 211- 215

Treyz, G.I. (1993), Regional economic modeling. Kluwer, Dordrecht

Treyz, G.I., Rickmanm, D.S., Shao, G. (1992), The REMI economic-demographic forecasting and simulation model, International Regional Science Review 14: 221–254

Valadkhani, A.(2002), Identifying Australia's High Employment Generating Industries, Queens Land University of Technology, School of Economics and Finance, Discussion Paper, No. 119

Weisbord, G., Berton, B.(1997), Measuring Economic Impacts of Projects and Programs, Economic Development Research Group, Economics Dept., Northwestern Univ.

West, G.R. (1991), A Queensland input-output econometric model: An overview, Australian Economic Papers, Vol. 30, pp. 221–240

West, G.R. (1994), The Queensland impact and projection model: The household sector, Economic Systems Research, Vol. 6, pp. 363–383

West, G.R. (1995), Comparison of input-output, input-output + econometric and computable general equilibrium impact models at the regional level, Economic Systems Research, Vol. 7, pp. 209–227.

پژوهشکارهای علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی